

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 78.

Femte Session.

58de Møde.

Livsdagen den 31te Januar.

(Fortsf.)

J. G. Larsen (fortsat): Det er nu skeet ved denne, og Udvalget har ingen Kundskab om, hvorvidt der har været særegne Grunde til just at knytte et saadant Forbehold til denne Pensioneresresolution; eller ikke. Det har maattet tage Resolutionen saaledes, som den forelaa, efterat der engang af Revisoratet var gjort opmærksom derpaa. Om Forbeholdet er tilfældigt eller ikke tilfældigt, er Noget, der laa ganske udenfor Udvalgets Bedommelse. Det maatte holde sig til hvad det antog, at der simpelt fulgte af Resolutionens Indhold, og noget Uhyggeligt troer jeg man paa ingen Maade med nogen Billighed vil kunne finde heri. Forholdet her er ogsaa meget forskjelligt fra andre Uregelmæssigheder, som man ved den hidtil stedfundne Behandling af denne hele Sag har ladet passere. Her er Spørgsmaal om en Resolution, der gaaer ud paa noget Fremtidigt. Hvad det Foregaaende angaaer, har der i Almindelighed kun været Spørgsmaal om Udgifter, der maatte ikke strengt taget retligen være hjemlede, men som man heller ikke i det Væsentlige kunde sige Noget imod, og dem har man derfor ladet gaae. Det Uregelmæssige ved denne Post er egentlig, at Generallieutenant Nømer er vedbleven at faae udbetalt en Pension af 5100 Rbd., længe efterat Pensionsloven er kommen ud, da der dog, efter Udvalgets Anskuelse, da burde være foretaget en Revision deraf. Denne Uregelmæssighed har man ikke gjort gjældende imod Generalen; man har tværtimod forsvaret det som en Ret for ham at beholde den fulde Pension, indtil den forbeholdte

Revision er skeet, og denne kan jo meget vel erholde det Resultat, at han fremdeles beholde den. Den syvende Post vil ogsaa, troer jeg, kunne overbevise Enhver om, hvor villigt Udvalget har været til at opretholde de Pensioner, der under den tidligere Forsatning vare givne, og den gunstigste Forstaaelse af Resolutionerne for de Vedkommende, som det antoges muligt retligen at forsvare. Hvad specielt den mindre Post angaaer, tør jeg forsikre den ærede Landstthingsmand om, at det var os Alle meget ubehageligt at skulle trække dette ubetydelige Forhold frem; men vi antog ikke at kunne gøre Andet; det var indstillet til Afgjørelse af Revisoratet, og vi kunde ikke finde nogen retlig Grund til at foreslaae nogen væsentlig Afvigelse fra den Resolution, som Revisorerne havde andraget paa. Vi have saaledes troet at maatte forelægge dette Punct paa den Maade, som skeet er, for Landstthinget, nemlig, at Udgiften passerer for denne Gang, det vil her sige, der haves ingen Hjemmel til samme, og den maa derfor søges for følgende Udbetalinger.

Bessely: Jeg tager nærmest Ordet i Anledning af den sidste ærede Talers Uttringer med Hensyn til, at Revisoratet har været af den Mening, at den omtalte Pension har været uberettiget udbetalt i den forløbne Tid til Generallieutenant Nømer. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa Antegningen og Vedtegningen af Revisionen. Det vil nemlig sees af Antegningen, at Revisoratet, da det udstedte den, var af den Mening, at Beredningen af Forbeholdet i Resolutionen maatte være den, at Revisionen skulde foregaae i Genhold til Pensionsloven, og at som Følge deraf Pensionen maatte blive at nedsætte til det højeste Beløb, der var bestemt i Pensionsloven; men det vil